

Szeretet

A szívem ma is azé a Gyermeké.

2019

DECEMBER

12. szám

KARÁCSONY

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: Bing

A Király imádói

avagy Kik voltak a napkeleti bölcsek?

TARTALOM

- Eljött és nem üresen tért vissza
- Lelkipásztorbeiktatás Perecsenben
- Imaházavatás Szentjánoson
- Nőszövetségi választások
- Arcképcsarnok – Dénes Ferenc
- Gyermekek lelkipondozása
- Mikor született az Úr Jézus?

„Mit tehetünk mi, fiatalok, akik már egy felgyorsult világba születünk, azért, hogy ne instant-karácsonyunk legyen, hanem valami autentikus? Valami, amiben szívvel-lélekkel ott vagyunk. Talán az advent lényege éppen ez, hogy »jobbá legyen a szív.« Mert tiszta szívvel édesebb a karácsony öröme, s végső soron erre vágyunk az öröm ünnepeén.”

Mindannyian ismerjük az első karácsonyi események szereplőit, akik között ott vannak a napkeletről érkezett bölcsek is. Bár történetük csupán 12 bibliaverset foglal magába, megjelenésük egy júdai városkában isteni végzésre utal. Ószövetségi ígék és más történelmi források fontos információkat tartalmaznak az Úr Jézus első pogány imádóiról.

Megnevezésük és identitásuk

A napkeleti bölcsek Máté evangéliumának görög fordításában magóiként szerepelnek. Ez a megnevezés arra a papi rendre vonatkozik, amelyhez ezek a bölcsek tartoztak. Ez a megnevezés lefordíthatatlan, mert valójában egy névre utal, ahogyan a „lévita” szó Lévire. Legjobb próbálkozás a „mágus” kifejezés lenne, amely viszont idővel sajnos sokkal sötétebb értelmezést nyert.

Történészek szerint ez a papi rend a méd népcsoport egyik törzse volt. Jelen voltak és nagy befolyással bírtak a „termékeny félhold” területén a babiloni, a méd-persza, a görög és a római birodalmak ideje alatt egyaránt. Érdeklődési köreik közé tartozott a matematika, a természettudományok, az építészet, illetve a csillagászat és csillagjósolás egyaránt.

Szerepük a történelem alakulásában

E papi rend tagjainak sikerült kimagasló pozícióba emelkedni, mivel ők voltak a keleti királyok és vezetők személyes tanácsadói. Innen származik

(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Elkezdődtek a kerületi gyűlések!** November 23-án a Székelyföldi Missziókerület találkozott a Hargita Táborban, majd a Kolozsvári Missziókerület gyűlésére került sor november 30-án, Besztercén. A szilágyságiak december 7-én találkoznak Nagyaluban, majd a Nagyváradi Missziókerület összejövetele zárja az évet december 14-én, a Nagyváradi Belvárosi Gyülekezet imatermében. A gyűlések délelőtti 10 órakor kezdődnek. A napirend a missziókerület adminisztratív és lelki teendőinek megbeszélése és egy előadás meghallgatása „A keresztyén család” címmel, Fazakas György lelkipásztor részéről.

■ Immár két hónap telt el azóta, hogy a **Dumitriu miszionárius házaspár félévi romániai itthonlét után visszatért missziós állomására**, Pápua Új-Guineában. Testvéreink Facebookon osztották meg egyik nagy örömköket: „Különleges eseménynek örülhettünk, amikor új, saját házat kaptunk Denglu faluban. Eddig a falu vendégházában szálltunk meg, amikor ott voltunk. Annak azonban nem voltak falai, így túl sok magánszféránk sem. Az átöltözés is nehézkes volt. A vendégházban körülbelül 100-150 ember potenciális fekhelyét foglaltuk el, egy alkalommal ketten aludtunk ott száz helyett, ezért lelkiismeretfurdalásunk is volt. Az új ház melletti nagy mangófa a nagygyűlések és viták helye (olykor hangos vitáké). A

Dumitriuék új házuk előtt. Jobbra, kéken a „gyülekezet” épülete

ház kulcsát Mihai vette át rövid ünnepélyes beszéd keretén belül, melyben Amoa átadta a házat arra az időszakra amíg velük (a patepekkel) dolgozunk. Vizesárok is van a ház körül, ami nagyon fontos a nagy esőzések miatt. Hogy fény jusson a házba, itt sem tökéletesen zárt a felső rész a „nappali” felől, de új, stílusos rácsozattal tette egy kedves barátunk, Benedikt (egyben tanítvány a bibliakurzuson) egy kicsit zártabbá, hogy több magánszféránk legyen. Az új házban ehetünk anélkül, hogy a falusiak szeme kísérne, igaz az illatokat így is érzik, amikor a ház mellett elvezető egyik fontos ösvényükön vonulnak el. A tárolódoboz a szekrényünk (a rágcsálók, bogarak és por ellen) és az asztalunk is. Így nyugodtabban térünk nyugovóra és néha van időnk gyönyörködni a naplementében.”

Az Ige eljött és visszatért, de nem üresen

Karácsonykor különös figyelmet fordítunk Jézus Krisztus eljövételének történetére és jelentőségére. És ez így van jól. A sok jókívánság és üdvözlés közepette azt kívánom a Szeretet kedves olvasóinak, hogy ez alkalomból hadd töltsen be elménket a megtestesült Ige hatékonysága, amelynek kapcsán három gondolat merült fel bennem.

Ézsaiás próféta megszemélyesíti Isten beszédét (Ézs 55:10-11). Azt mondja róla, hogy az Úr szava olyan, *mint az eső és a hó*. Ahogy az Isten-adta eső és hó leszáll az égből, és megöntözi, termővé teszi a földet, magot ad a megvetőnek és kenyeret az éhezőknek, úgy lesz az Úr beszéde is. Az ige, vagy más szóval a beszéd és a szó, kimegy Isten szájából, de az Úrhoz vissza üresen nem tér, hanem elvégzi mindazt, amit Ő akar, és szerencsés lesz ott, ahová küldi. Mi a jelentősége mindennek karácsonyra nézve? Először is az, hogy az Ige eljött. Jézus Krisztus személyében testet öltött Isten azon beszéde, akit az Atya küldött e világra. Hisz Jézus nem magától jött, hanem őt Isten küldte (Jn 8:42).

Másodszor, amikor az Ige eljött, akkor az nem volt csupán szóbeszéd, hanem *hatékony* szó, és változást előidéző, tetterős beszéd. Ilyesmire ember szava nem képes. De Jézusnak nem csak a beszéde, hanem az egész élete üzenet volt: a szavai mellett a tettei, szenvedése, halála és feltámadása együtt képezték Isten üzenetét az elveszett világ felé. Ő azért jött, hogy annak akaratát cselekedje, aki elküldte őt, és hogy az ő dolgát elvégezze (Jn 4:34).

Harmadszor, amikor az Ige visszatérőben volt Istenhez, akkor bátran mondta: „elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt” (Jn 17:4). Ezzel világossá vált, hogy az égből elküldött Ige *nem tért vissza üresen* Istenhez. Termékennyé tette a földet, magot adott a megvetőnek és kenyeret az éhezőknek.

Ennek kapcsán azt kívánjuk, hogy tapasztalja meg mindenki frissen a megtestesült Ige hatékonyságát, hogy amit ez ünnepen hall, az megtermékenyítő esőként hulljon az Igét szomjazó szívbe és végezze el ott azt a munkát, amiért Isten küldi.

Kellemes *Karácsonyi ünnepekkel* és Istentől gazdagon megáldott *Boldog Új Évet* kívánunk a Szeretet minden kedves olvasója számára!

Borzási Pál főtítkár

(folytatás a címlapról)

a „napkeleti bölcsek” jelző is. Olyan befolyással bírtak, hogy például senki sem lehetett király az ókori Iránban, amíg meg nem felelt két feltételnek: (1) el nem sajátította a mágusok tudományos és vallási ismeretét, illetve (2) el nem nyerte e papi rend jóváhagyását. Ami az első feltételt illeti, ez a rendszer a médek és perzsák visszavonhatatlan törvényeként volt ismert, amint ezt az Eszter könyve (1:19), illetve Dániel könyvének 6. részén többször is említi.

Krisztus születésének idejére esett, hogy a keleti Pártus birodalom megakart szabadulni a Róma elnyomásától. Ennek érdekében megfosztották akkori királyukat a tróntól, mert alkalmatlannak tartották és a Mágusok feladata volt új királyt találni. Amikor pedig ezek a király-csinálók megjelentek annak az országnak a fővárosában, amely a nyugati és a keleti hatalmak között helyezkedett el, kérdezősködve, hogy „Hol van a zsidók királya?”, Heródes „megháborodék és vele együtt az egész Jeruzsálem”. Addig mindenki úgy tudta, hogy Heródes a „zsidók királya”, cím, amelyet Augustusz császár ajándékozott a római érdekeket támogató helytartónak. A napkeleti bölcsek megjelenése nyilvános volt, számottevő kísérettel, hiszen képesek volt felzavarni az egész várost. Ekkora felhajtásra nem lett volna képes három ember a nagy népszámlálás idején.

Napkeleti bölcsek az Ótestamentumban

A Bibliában ez a papi rend először a Jeremiás próféta könyvének 39. fejezetében bukkan fel. Nebukadneccar király már Jeruzsálem elfoglalásának idejére magas pozícióba emelte őket, közöttük pedig Nérgal-Szárecer volt a főmágus (39:3,13). Dániel próféta könyvének 2. részében ismét említésre kerülnek, mint „írástudók és varázslók”, akik megpróbálják megfej-

teni Babilónia királyának álmát. Mint tudjuk, erre egyik sem volt alkalmas, mert Isten Dánielt választotta ki, hogy az álmot megfejtve a babiloni írástudók és varázslók vezetőjévé legyen, akik közé tartozott a mágusok papi rendje is. Ezzel Isten Dánielt olyan rendkívüli pozícióba helyezte, ahonnan eredményesen adhatta tovább a Messiásról szóló próféciaikat a birodalom bölcseinek. És ezt minden kétséget kizárva meg is tette. A zsidó ifjak fogságba vitele által Isten közvetve azt készítette elő, hogy Fia, földre születésekor ne maradjon igazi, őszinte imádók nélkül.

A napkeleti bölcsek imádják a Királyt

Mivel nagyon sok hasonlóság volt a mágusok és Dániel vallása között (egyistenimádat, állati áldozatok, örökösödés általi papság, természetfeletti kijelentések), egyáltalán nem volt nehéz számukra befogadni a zsidó hitet. Annak ellenére, hogy ez egy vallásos összemosódáshoz vezetett, Dániel bizonyágtevése által napkeleten évszázadokon keresztül voltak befolyásos személyek, akik az egyedüli igaz Istent imádták és megőrizték a messiási próféciaikat. Amikor pedig az idő beteljesedett, megjelent keleti égen, akárcsak a pásztoroknak a betlehemi mezőn az Úr dicsősége. Az istenfélő bölcsek felismerve ezt a ragyogást, útnak indultak, hogy megkeresve imádhassák a zsidók királyát. Számukra természetes volt, hogy a fővárosban keressék a megszületett trónörököst. A kezdeti csalódást követően azonban az Úr dicsősége ismét felragyogott, előttük ment és elvezette őket egy betlehemi házhoz. Azzal az alázattal és imádatlással, amellyel leborultak az Úr Jézus előtt, jelét adták hitüknek, hogy nem földi, hanem mennyei uralkodó született.

„Ha pásztor lennél vagy bölcse...”

Amíg a választott nép hitetlenségükben megvakulva sürgött-forgott a

népszámlálás felhajtásában, addig Isten egyszerű pásztorok és idegen papok személyében biztosított imádókat Fia megszületésének tiszteletére; mert Isten soha nem fog imádókban hiányt szenvedni. Úgy, mint akkor, ma is az imádók kiváltsága az, hogy leborulhatnak a világ Megváltója előtt. Krisztus idén karácsonykor is milliók fogják imádni és őt ünnepelni. Ragadjuk meg a lehetőséget, hogy kifejezzük szeretetünket Megváltónk iránt, adjuk meg neki azt, ami őt megilleti és részesüljünk mi is az imádás áldásában!

**a cikk John MacArthur „The Birth of the King” igehirdetés-sorozatából inspirálódott. Összeállította: Szűcs Zsolt*

Füle Lajos:

Karácsonyi üzenet

Üzenem mindenkinek,
hogy a csillag
fényéből semmi sem kopott,
értelme lett csak megszokott.

Üzenem mindenkinek,
hogy a GYERMEK
ma is a testté lett csoda,
Isten jósága, mosolya.

Üzenem mindenkinek,
hogy a pásztor,
király egyformán kedves ott,
s előtte boldog lesz legott.

Üzenem mindenkinek,
hogy a bölcsek
serege most is útra kel,
elég nekik az égi jel.

Üzenem mindenkinek,
hogy a szívem
ma is repesve fut felé,
Ma is azé a Gyermeke!

Lelkipásztor-beiktatás Szilágyperecsenben

Őszi napsugarak simogatása és zúgó orgonahangok akkordjainak szívmengető hangja közepette gyűltünk össze hálát adni a szilágyperecseni imaházban 2019. október 27-én. Több mint ötszázan találkoztunk a körzetből, közelebből és távolabbról együtt örülni, hálát adni Istennek az imameghallgatásért, hogy Borzási Pál lelkipásztor személyében Istenünk új lelkipásztort rendelt a perecseni és varsolci gyülekezetnek.

Ezt az ünnepet megelőzte az egy héttel korábbi búcsú-istentisztelet, amikor Bálint Pál nyugalmazott lelkipásztor és Ibolya testvérnő búcsúztatására került sor, akik az áthidaló periódusban – négy éven keresztül – nagy szeretettel, példásan szolgáltak a perecseni gyülekezetben.

A 116. zsoltárból hangzott a buzdítás az imára Borzási Sándor testvér és Balla Béla diakónus testvér ajkáról. Igét Fazakas György, hadadnadasdi lelkipásztor hirdetett a Kol 1:24–29 versek alapján. A „Milyen szolgálat az Isten titkának a sáfára lenni?” kérdésből kiindulva a sáfár feladatairól, az Isten titka kijelentésének céljairól beszélt. A továbbiakban Borzási Pál lelkipásztor testvér bizonyosságot tett megtéréséről, elhívásáról, a korábbi munkaállomásokon végzett szolgálatáról (Krasznán és Magyarlónán) és Istentől nyert meggyőződéséről, amellyel elfogadta a perecseni gyülekezet és körzet meghívását. Az avató bizottság tagjai – János Csaba, Fazakas György, Bálint Pál, Borzási István, és Király Tibor lelkipásztorok – kézrátétellel imádkoztak az új lelkipásztorért. Az énekkar részéről elhangzó „Áldjad meg!..” c. ének után köszöntések, jókívánságok sora következett.

Kulcsár Efraim gyülekezetvezető a 4Móz 27:18–23 alapján köszöntötte az új lelkipásztort. Kulcsár Márta a szeretethimnusból idézve kívánt sikeres otthonra talá-

lást és együttműködést (1Kor 13). Boncidai Csaba polgármester erőt kívánt a gyülekezet csiszolásában (2Kor 12:9). A varsolci gyülekezetet részéről Dénes Jenő gyülekezetvezető mondott köszöntést (ApCsel 20,28).

A vasárnapi iskolások és a fiatalok énekekkel, költeménnyel, köszöntésekben fejezték ki jókívánságaikat: „A helyed soha el ne hagyod, naponta vár sok feladat, Ahová Isten állított kell világítanod.” Borzási István krasznai (volt perecseni) lelkipásztor Nehémiásnak az Úr munkájában tanúsított elkötelezettségét hangsúlyozta (Neh 2). A Nőszövetség részéről Borzási Márta elnök mondott köszöntő szavakat, Jákób erős Istenének szeretetét ajánlva Borzási Anna testvérnőt.

Köszöntések hangzottak még el Jakab Endre (Magyarlóna), Király Tibor (Szilagyballa) és Nagy István (Sarmaság) testvérek részéről is. Majd Bálint Pál lp. testvér köszöntő gondolatai következtek (1Kor 16:13). Testvérünk szavaiban úgy emlékezett a perecseni évekre, mint lelkipásztori szolgálatának egyik legszebb négy évére. A szeretet általi szolgálat, amelyet Ibolya testvérnővel együtt végeztek még több szeretetet szült. A délelőtti összejövetel végén vendégek és helybeliek együtt fogyasztották el az ünnepi ebédet az imaház alagsorában.

A délutáni istentiszteleten először Borzási Pál beiktatott lelkipásztor mondott székfoglaló beszédet (ApCsel 6,4). A lelkipásztorként két legfontosabb tennivalójaként az imádkozást és az igehirdetést emelte ki, és azon törekvését, hogy vágya szerint erre a szolgálatra szeretne frissen ráállni. Nagy Bálint helybéli református lelkipásztor a 2 Tim 2:3–7 verseivel mondott üdvözlő szavakat, Tóth Róbert vajdahunyadi lp. pedig a példamutatás fontosságát emelte ki az ApCsel 20:19–21 alapján. Borzási Sándor köszöntése a Józ 1:7–9-re épült, és bátorságra szólította fel az új lelkipásztort. Kulcsár Szintia zenés szolgálatában a 27. zsoltár sorai csendültek fel. „Csak egyetlen vágyam van, hogy lakhassak házában életem idején..” Ezt követően Tóth Imre (Kraszna) és Borbély György (Lóna) idézte fel a Pál testvérrel való együttműködés kellemes élményeit.

Végül János Csaba nagybányai lelkipásztor, a Szilágysági Missziókerület elnöke részéről hallottunk záró igehirdetést a Jelen 2:1–7 alapján. Az, aki a gyertyatartók között jár és kezében tartja a hét csillagot, vizsgálja a gyülekezetet, hogy mennyire van jelen a szeretet közöttünk. A vigyázás és a megújulás szükségességét hangsúlyozta. A nemzedékről-nemzedékre hűséges Úr terjeszse ki áldását továbbra is a gyülekezetre és az új lelkipásztorra, hogy az Istenünk szolgálatában végzett közös munka legyen gyümölcsöző az ő dicsőségére!

„Olyan helyre ért, ahol lepihent”

Imaházmegnyitó Biharszentjánoson

„Nagy lelkesedéssel felépítették a község főutcáján szép imaházukat és elérkezett végre a megnyitás várva várt napja.” Ezzel indult a tudósítás az 1934-es Igazság és Szeretetben, és számolt be arról, hogy mi történt augusztus 26-án, vasárnap, egy Várad-közi faluban. 85 év után, ugyanebből a helységről hasonló híradást küldhetünk a fenti címmel. A hajdani kezdőmondat mindegyik szava is passzolna, ellátva az új dátummal: 2019. október 20. A felavatás most is, mint akkor, a kerületi és országos vezetők jelenlétében történt. Érdekes, hogy a helybeli szószólók legsűrűbben használt kifejezései is

A újonnan épült
biharszentjánosi
imaház

A szalagvágás
pillanata

megegyeznek a régiekével: „örülünk, hálásak vagyunk, köszönjük!”.

Bátorodjék fel a szívünk újból az Úr iránti szolgálatra – kérte hallgatóit Pardi Félix szövetségi elnök; a fő igehirdetés alapját a Józsa 24:14-16 és a 24. vers képezte. A délelőtti záró üzenetében Szűcs Sándor missziókerületi elnök az 1Pt 2:5 alapján szólt és ránk kötötte, hogy épüljünk be és fejlődjünk, mint élő kövek, hogy mások is Krisztushoz jussanak. A megnyitó reggel fél tízkor kezdődött. Az imaház előtti téren, a körülbelül háromszáz fős alkalmi gyülekezet előtt fiatalok – Cristofer, Ervin, Roland, két Anita és Erika – idéztek ünnepváró zsoltárokat. Id. Eszes Imre imája után Pardi Félix és Papp Dezső lelkipásztorok, Fűzfa Sándor építész és Rosemary Barrett vágták el a jelképes szalagot. „Ó, Istenem, milyen drága a te kegyelmed!” – buzdított Antal Dezső előljáró imádkozásra a Zsolt 36:8-10 szerint. Őt követte

az előjáróság legfiatalabb tagja, ifj. Eszes Imre, a Zsolt 26:8-at idézve: „Uram, szeretem a te házában való lakozást és dicsőséged hajlékának helyét. Az Úrnak szenteljük életünket és ezt a hajlékot” – hangsúlyozta lelkipásztorunk, miután megtekintettük az építkezés krónikájának videóját. A felajánló imákat a négy jelen levő lelkipásztor: Szűcs Sándor, Eszes Zoltán, Pardi Félix és Papp Dezső mondta. A köszöntések sorát a vasárnapi iskolások kezdték Tóth Istvánné Sára vezetésével. Az imaház építése

a reménység jele, összefogással épült, amely példamutató a keresztyénségnek, a magyarságnak – hangoztatta Bors község polgármestere, és azt kívánta, hogy töltsük meg ezt a templomot. Az angliai 4H-missziót Eric és Rosemary Barrett mutatta be, megindító képeket és történeteket közölve alapítványuk támogatóiról. Három órára terveztük az ünnepély délelőttiét, és sikerült is pontban fél egykor befejeznünk. A résztvevők együtt ebédeltek a falu központjában, az imaházunktól ötszáz méterre levő kultúrházban.

Délután három órától voltunk újból együtt. Az Úr sokféle áldásáért adunk hálát – kezdte beszédét Eszes Zoltán csömör-cinkotai (Mo.) lelkipásztor. Igéhirdetésének alapjául a „jó öreg százast” vette, ugyanis csak ennek a címében található: „hálaadó zsoltár”. Említette a kicsiny kezdetet, méltatta a hajdani imaházépítőket a miénknél talán sokkal nagyobb áldozatát. És szólt a szüleink generációjáról is, akik az elnyomó rendszer korlátozásai közepette is folyton renováltak-újítottak, példát adva az Úr háza iránti nagy szeretetről.

A körzet testvériségének köszöntését Biharpüspökből Király Péter adta át, Hegyközszentimréről Nagy Miklós és Hegyközszáldobágyról Bálint Tibor. Alkalmi verset mondott Ghéczi-Fűzfa Andrea, Bálint Erika és Eszes Erika. Az énekkart és a közös énekeket orgonán, zongorán Mikló Róbert kísérte, a énekkari számokat egész nap Bálint Erika vezényelte, aki Bokor Barnabás zenetanár karmesteri kurzusának friss végzőse.

„Egy olyan helyre ért, ahol lepihent, mivel a nap már lement” – az 1Móz 28:11-12-őt olvasta a záró igehirdetésben lelkipásztorunk Papp Dezső testvér. Idézett is még Jákób történetének további eseményeiből, kiemelve a mának szóló tanulságokat: „az Úr legyen a fő helyen és jöjjön el az ébredés, Isten népe ismeri a határokat és készül Jézus Krisztus jövetelére”. (Szilágyi László)

Egy találkozás ajándékba

Isten terve és ajándéka, hogy a nők összegyűlekezzenek, mondta a Romániai Magyar Baptista Nőszövetség volt és jelenlegi elnöknője, Borzási Márta a beszámolójában az Országos Nőszövetségi Választói Konferencián. Sokfelé és többször megvalósult ez országunkban az elmúlt években is. De mielőtt az országos választásig eljutottunk volna, régióként megtartottuk az elmúlt hónapokban a női vezetők jelölő gyűléseit, konferenciáit.

2019. szeptember 28-án került megrendezésre a Nagyváradi Rogériusz-i gyülekezetben a Nagyváradi Missziókerület választó női konferenciája. Hasonlóságaink és különbségeink a szolgálatban volt a konferencia témája, amelyről, Budapestről Kulcsár Tibor és felesége Anikó, a MERA rádió főszerkesztői tanították az összességében nőtestvéreket. Egyik gondolata, ami megfogott ezzel a témával kapcsolatban és nagyon elgondolkodtat azok számára, akik az Úr szolgálatában vannak, hogy „Néha a szolgálatunk akadályoz meg abban, hogy szolgáljunk.” Áldott alkalom volt, amelynek keretében megtartottuk a jelölést is az országos női munkára. A megválasztott missziókerületi női vezetők: Papp Erzsike (Érmihályfalva) elnök, Kiss Judith (Diószeg) alelnök, Ferkó Krisztina (Nagyvárad – Bethlehem gyülekezet) helyettes. Hálások vagyunk a Rogériuszi gyülekezet vendégszeretetéért és segítőkészségéért úgy a szervezésben, mint az énekvezetésben és az étkeztetésben is. Istennek legyen hála mindenért! **(Papp Erzsébet)**

2019. október 5-én Sepsiszentgyörgyön találkoztak a Székelyföldi Missziókerület gyülekezeteinek női képviselői, hogy közösséget ápoljanak, növekedjenek Isten megismerésében és nem utolsósorban, hogy megtartsák a Székelyföldi jelölést is az országos női vezetőségi munkára. Bálint Ibolya testvérnő értékes üzenettel gazdagította szívünket, elménket. „Magas sarkú keresztyénység” című előadásában testvérnőnk igei alapon taglalta, hogy a nőnek helye van a teremtet világban, a keresztyénységnek helye van a világban, ezen belül, a nőnek helye van a keresztyénységben, de a hitetlen világban és a gyülekezetben is. A női lélek színes, sokoldalú. A kegyelem közvetítése megnyilvánul az Istennel való járásunkban, az egyszerű cselekedetekben, a kapcsolatainkban, így bemutatva a krisztusi szeretetet. Sor került a választásra is, amelynek értelmében Rákosi Ibolya testvérnő (Csernáton) képviseli az elkövetkező négy évben a székelyföldi nőtestvéreket. Győrfi Elek Tóbiás baróti lelkipásztor a Jer 9:19 igever alapján buzdította a nőket, hogy

hallgassanak az Úr szavára. Példaértékű volt a szentgyörgyi testvéreink szolgálata is, gazdagabbá téve a délelőttöt. **(Győrfi Annamária)**

2019. október 12-én Szatmárnémetiben találkoztunk mintegy 100 nőtestvér a Szilágysági Missziókerület különböző gyülekezeteiből. A minden őszi és tavasszal megrendezendő kerületi női kört tartottuk meg a soron következő négy évenkénti választással egybekötve. A találkozó témája Magas sarkú keresztyénység, avagy a hívő nő helye a társadalomban az Ef 4:11-16 ígérés megvilágításában. Bálint Ibolya testvérnő szolgálata nyomán mindannyiunkban megfogalmazódhatott a kérdés: helyemen vagyok-e? Végzem-e a rám bízott szolgálatot? Mit hagyok magam után? Mit viszek Isten elé? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre kerestük a válaszokat Isten ígéje alapján, a fórumbeszélgetésen is, amit Kovács Ágnes és Sipos Tímea vezettek. Ennek keretében értékes hozzászólások, bizonyágtevések hangzottak el. A női vezetői munkára megválasztott testvérnők: Borzási Márta (Kraszna) elnök, Sebestyén Hajnalka (Szilágyszentkirály) alelnök és Balogh Ildikó (Hadad) helyettes. Kovács József helyi lelkipásztor az 1Kor 15:58 igeverset felolvasva köszöntötte az újonnan megválasztottakat, majd a jelen levő három lelkipásztor testvér név szerint imádkozott értük. Kovács testvér záró üzenete a Mk 8:1-10 alapján hangzott. Útravalóul három gondolatban csomagolt a „tarisznánkba”. (1.) Jézus szánakozott a sokaságon. A mai világ is tele bajokkal. Legyen szánakozó szívünk, induljon meg szívünk és tegyük, amit lehet. (2.) Felmérni a szükségletet. Ami van nekem nem elég! (3.) Azzal a kevéssel szolgáljak, amim van, azt adjam oda. És akkor jön a csoda: ELÉG volt! És ma is elég, ha odaadom azt, amim van. Sokat énekeltünk, énekelve imádkoztunk a krasznai és szatmári lányok vezetésével. A közös ebéd alatt még beszélgettünk. Jó volt látni, hogy vendégeink nem siettek el, együtt örültünk a testvéri közösségnek, a lehetőségnek, hogy ilyen körben is együtt lehettünk. Az Úré a dicsőség mindenért! **(Vékás Erzsébet)**

2019. október 13-án került sor Kolozsváron a missziókerületünk női jelöltjeinek a megszavazására. Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor az Apcsel 9:36 alapján bátorította a jelenlevő nőtestvéreket. „Tábita, amikor megismerte Krisztust, szabad lett nemcsak a bűntől, de az anyagiasságtól is, és készséges volt a szolgálatra. Akár a zerge, amelyneknek nevét hordozta, ő is magaslatokon járt, tisztelt volt, mozgékony, próbák közt élt és megállt a nehézségekben. Kipróbált volt és alkalmas a szolgálatra. Ma is szükség van ilyen nőkre a családban, a gyülekezetben, a társadalomban!” A KMK női elnöke Ferenczi Annamária (Kalotaszentkirály) és a segítő, helyettes munka-

A Nőszövetség régi és új vezetősége együtt

társa Tóth Edit (Vajdahunyad) lett. Köszöntések hangzotak el Kelemen Andrea részéről az 1Kir 19:19 alapján: Elizeus hűségesen szolgált apja házában, s mivel ebben kipróbált volt, Isten amikor jónak látta többre is elhívta és alkalmassá is tette a feladatokra meg, hogy helyt álljon úgy a király előtt, mint kisebb problémák megoldásánál; majd Törös Víg Piroska részéről: Isten meghallgatta kérésünket és jó lenne közösen imádkozni, böjtölni a női munkáért, vezetőkért missziókerületi szinten; ill. nagy szükség van a női körökre és az őszinteségre! A többi jelenlevő is Isten áldását, erőt, bölcsességet kívánt az új vezetőinek. Hála és dicsőség az Úrnak mindenkéért! **(Kelemen Andrea)**

Ez év november 2-án került sor Kolozsváron az országos nőszövetségi vezetőségi választásra „Szolgálok vagy kiszolgáljak?” konferenciacímrel. Összesen 50 szavazati joggal rendelkező gyülekezeti képviselő és még jó néhány érdeklődő volt jelen. A helyi lelkipásztor, Kis-Juhász Vilmos és Borzási Márta elnöknő Istent magasztaló köszöntő szavai után Rajna Ottó lelkipásztor az RMBGySz-t képviselve köszöntötte az egybegyűlteket.

Vékás Erzsébet szatmári testvérnő az imaórán kifejtette a 100. Zsoltár és a Jn 12:26 alapján, hogy Istent az tudja szolgálni, aki követi is Őt. Alapjában nőként szeretünk gondoskodni és szolgálni, tegyük hát ezt örömmel. Nagyon sok példa van a nők által végzett szolgálatra a Bibliában, még az idősödő asszonyok sem kivételek ez alól. Sokszor előljárnak ők böjtben és imában.

Borzási Anna Szilágyiperecsenből a Lk 15:18-32 versei alapján buzdított imára. Mi motivál minket a szolgálatra? Hol és mit kell tegyünk? Vigyázzunk, ha csak vendégnek érezzük magunkat az atyai háznál, mert akkor nem vagyunk a helyünkön. Istent a szolgáló lelkiület jellemzi, és a gyermekeit is az kell, hogy jellemezze. A gyereknevelés, a háztartás vezetése mind isteni megbízatás és a hűséges munkának nem marad el a jutalma!

Ezt követően sor került a visszatekintő beszámolókra.

Borzási Márta, elnöknő az 1Thessz 5:18-t felolvastva dicsőséget adott Istennek az elmúlt négy évért, Isten csodáiért, szeretetéért, minden előkészített dologért, amelyben járhattunk. A Nőszövetség céljai közt szerepel: a női körök, Bibliatanulmányozó csoportok támogatása; a család, a nő, az anya támogatása; más nőket elérni az evangéliummal; a missziókerületi, országos vagy sajátos (roma, egyedülállók) női konferenciák megszervezése; a nehézségben levő nők, ill. a különböző missziók támogatása a befolyt adományokból, és a saját női lapjának az Eszternek a rendszeres kiadása és eljuttatása a nőkhöz. Fogarasi Melinda, a NSz pénztárosa hűséges, alapos és pontos munkát végzett az elmúlt négy évben a bejövő és kimenő pénzüsszegek kezelésében, Isten hűségét, bölcsességét és nagyságát tapasztalva meg a szolgálatban. A pénztári ellenőrök mindent rendben találtak és így a nőtestvérek felmentették Melindát és az ellenőröket is.

A választást megelőzően sor került még a Nőszövetség Alapszabályzatának módosítására és kiegészítésére néhány cikkelyt illetően. Majd a jelöltek röviden bemutatkoztak és a résztvevők titkos szavazással választottak. Ennek eredményeként az új országos Nőszövetségi vezetőség hét tagú lett, amelynek elnöke Borzási Márta, titkára Papp Erzsébet, pénztárosa Kiss Judith és további tagok: Ferenczi Annamária, Sebestyén Hajnalka, Balogh Ildikó és Rákosi Ibolya (a képen balról jobbra: 1,2,3,5.). Pénztári ellenőrök Ferkó Krisztina és Tóth Edit lesznek. A köszöntések és az értük való imádkozás után Rajna Ottó lelkipásztor hirdette Isten üzenetét, felolvastva az 1Sám 25,23-35 verseit. Abigailt az élet nehézségei nem keserítették meg. Erős volt, és mégis szelídség, szerénység és béketeremtő lelkiület jellemezte. Szolgálni és a helyünket megállni csak az Úrhoz ragaszkodva lehet.

Isten áldja meg országunk új női vezetőit és adjon nekik bölcsességet, szelídséget, erőt és látást szolgálatuk betöltéséhez.

Dénes Ferenc (1912–1995)

– 75 éve vált bombatalálat áldozatává
nyomtatás alatt álló verseskötete

Dénes Ferenc, akinek „személyében” – írja Zágoni Jenő – „nem csak az erdélyi, de a világ magyar baptista igehirdetőinek, egyházférfiainak legjobbjai közé tartozó missziómunkást tisztelhetjük”, főképpen úgy maradt meg az utókor emlékezetében, mint „lekipásztor-költő”. Elmondhatjuk, hogy az erdélyi magyar baptista irodalmi alkotómunk képviselői közül Dénes Ferenc versei állták ki leginkább az idő próbáját, és terjedtek el a legszélesebb körben – a baptista közösségen kívül is. Az Egy szív Bányai Jenő megzenésítésében ma már az egyetemes magyar egyházi énekkultúra klasszikus darabjának számít, akárcsak a Szaday Géza által megzenésített *Ó, drága kegyelem, már Jézusé vagyok* kezdetű szövege. Lelkipásztori és közegyházi tevékenységét olyan történelmi korszakban kellett végeznie, amely nem kedvezett az alkotómunkának. Ennek ellenére termékeny és lankadatlan szerző volt, mert tudta, hogy tehetségéről számot kell majd adnia megbízó Urának. A kommunista rendszer állandóan fokozódó, sokféle kihívása és a keresztyénség – főleg az evangéliumi és a nemzeti kisebbségek – el lehetetlenítésére irányuló kísérletei közepette született meg szívében a máig közkedvelt ének szövege és dallama: *Sújtson bár próba, érjen száz veszély, / Sötét ijesztőn törjön rám az éj; / Csapdossa hullám gyenge hithajóm, / Rendüljön meg minden hegy és halom: / Akkor sem félek, nem csüggedek el, / Mert hű Megváltóm keblére ölel!* (HH. 654).

Dénes Ferenc az Osztrák–Magyar Monarchia idején, 1912-ben született Nagy-Küküllő vármegyében, Szász-sároson, református szülők harmadik gyermekeként. Édesapja a MÁV-nál dolgozott, mint vasúti pályáőr az Erzsébetváros–Medgyes szakaszon, így a család egy szolgálati lakásban élt. Ferenc alig volt öt esztendő, öccse, Sándor pedig épp akkor született, amikor az édesapát a világháború vérzivatarra elragadta. Az özvegyen maradt édesanya két leányával és két fiával kénytelen volt visszaköltözni szülőfalujába, Székelymuzsnára. Az elemi iskola elvégzése után Ferenc Homoródszentmártonban tanult mesterséget Dombi Ferencnél baptista asztalosnál. Ezidőben két hívó asszony is megkedvelte a tehetséges, zenére és irodalmora egyaránt fogékony gyermeket, aki alkalomadtán szívesen elkísérte őket az imaházba. Mivel szeretett volna megtanulni harmóniumozni, sokszor elkérte az imaház kulcsát, hogy tanulhasson, így idővel egyre otthonosabban érezte magát

Dénes Ferenc

elkötelezte magát Megváltója mellett. Ekkor még nem tudhatta, hogy az Úr az Ő szolgálatára rendelte, minden erejével és idejével az Ő népe közé. Erről egy súlyos szembetegség általi felgyógyulás révén győzte meg. 1933-ban a legelső magyar diákokkal együtt Dénes Ferenc is elkezdte a lelki szolgálatra való felkészülést a Bukaresti Baptista Szemináriumban. Itt kötött életreszóló barátságot Bokor Barnabással (1911–1966). Kettőjük munkássága és életútja összefonódott, hiszen később mindketten – egymást kéthetente váltogatva – tanítottak a Szemináriumban; mindketten a magyar baptista közösség képviselői lettek – a Nagyvárad és a Kolozsvári Hitközségek vezetőiként – az országos előljáróságban; Bokor Barnabást Dénes Ferenc váltotta a kolozsvári lelkipásztori szolgálatban; mindketten kivételes érdeklődést mutattak az irodalom és a zene iránt – erről számos, lapokban és könyvekben megjelent írásuk, valamint közvetlen és humoros hangvételű, de mindig fajsúlyos kérdéseket tárgyaló magánlevelezésük is híven tanúskodik.

1938-ban Dénes Ferenc a *Győzött a Lélek* című versével megnyerte Az *Üdv Üzenete* irodalmi pályázatát. Ettől kezdve a sok biztatás és felkérés következményeként odaszánta magát a baptista irodalom és sajtó szolgálatára is. Ebben az évben kezdte meg lelkipásztori szolgálatát a homoródszentmártoni körzetben Tordai Dénes mellett, a következő évben pedig megbízást kapott a medgyesi gyülekezet pásztorlására is. Több mint húsz gyülekezet és misszióállomás tartozott a hatáskörébe. Feleségül vette a Medgyesen megismert Szócs Annuskát, idővel négy fiúgyermekük született. Már két éve Kolozsváron volt lelkipásztor, amikor végre összeállíthatta első kötetét verseiből. A gyülekezetek ifjúsága országszerte folyamatosan igényelte az újabb és újabb költeményeket. Volt olyan ifjúsági találkozó is, amikor egyetlen összejövétel alatt 56 költemény hangzott el! Nem csak a szerző várta tehát, hogy a könyv kijöjjön a nyomdából. Az újabb világháború sok más reménységgel és vággyal együtt ezt is elsodorta: mindent elpusztító bombatalálat érte a nyom-

dát, amelyben a kötet készült. Ez hetvenöt éve, 1944-ben történt. Dénes Ferencnek majdnem ötven esztendőtellett várnia, míg első verseskönyvét kézbe vehette. 1991-ben, egy hosszú és szörnyű történelmi korszak lezárása után, Magyarországon jelent meg a *Lelki hangok* sokezer hívó lelki hasznára és örömére. Ekkor már betegeskedő, a szolgálatban megöregedett, fáradt ember volt.

Az ateista rendszer idején főként kéziratban terjedtek a Dénes Ferenc versek, kiadásukról szó sem lehetett. Csodával határos módon jelenhetett meg 1979-ben az *Illés szekerén* című elmélkedés-sorozata, amelynek egyik példányába ezeket a vallomásos, szinte a műhelytitkokba is betekintést engedő sorokat írta a szerző: *Mint vérző szívem kihulló cseppjeit, a prófétaság minden szenvedésével és hálájával e szerény kis munkát a borítólapon készítőjének, a prófétaság ismerőjének: Megyesi József testvéremnek, munkatársamnak és barátomnak – valamint drága családjának igaz szeretettel emlékül adom.* Dénes Ferenc szerkesztette a rendszertelenül megjelenő, román nyelvű lap, az *Índrumátorul Creştin Baptist* magyarnyelvű oldalait, és nagymértékben az ő kitartásának köszönhető *A hit hangjai* 1975-ös kiadása, amit 2006-ig, az újabb kiadás megjelenéséig használtak az erdélyi gyülekezetek.

Dénes Ferenc 1982. áprilisában vonult nyugdíjba Kolozsváron, ahol több mint negyven éven át munkálkodott az igehirdetés terén is kivételes tálemtummal rendelkező lelkipásztorként. Szolgálat idején, 1962-ben tragédiaként élte meg az épülőben lévő imaház erőszakos lerombolását. Az új épületet más helyen és más tervek szerint csak 1979-ben sikerült átadni rendeltetésének. Dénes Ferencnek számos verse maradt kéziratban, köztük a 119-ik Zsoltár minden egyes igeverse alapján írt, közel kétszáz tételből álló sorozat. Legutóbb 1997-ben jelent meg kötete – *Ajkammal hirdetem címmel* –, halála után két esztendővel. A „lelkipásztor-költő” sírja a Házsongárdi temetőben található.

Kiss Lehel lp.

Missziókerületi célgyűjtés a szalárdi gyülekezet részére

„Küldjön néked segítséget a szent helyről; és a Sionból támogasson téged.” (Zsolt 20:3)

A mint azt már sokan tudják, az Úr meghallgatta a szalárdi testvérek kérését, és több mint hat évi ügyintézői szolgálat után lelkipásztort rendelt a Szalárdi Magyar Baptista Gyülekezetnek. Tekintettel arra, hogy a régi pásztori lakás már nem volt alkalmas a lakhatásra, ezért azt a gyülekezet lebontotta és nem egészen 6 hónap alatt az Úr kegyelméből, a testvérek erőfeszítéséből, valamint kölcsönből új lakást épített, melybe a lelkipásztor családjával együtt 2017 szeptemberében be is költözött.

Már 2017 őszén megfogalmazódott a gyülekezet vezetésében az a vágy, ami a fentebb idézett igeverben is ott van, hogy az Úr segítségét a missziókerület testvéri közösségéből is fogadja. Ezért kéréssel fordultak a missziókerület vezetéséhez, hogy amennyiben lehetséges egy célgyűjtést hirdessen meg a Nagyváradi Missziókerület a hátralévő munkák fedezésére és a kölcsönök törlesztésére. **A Nagyváradi Missziókerület vezetősége úgy döntött, hogy 2019 karácsonyán a missziókerületi gyűjtést a szalárdi gyülekezet javára hirdeti meg.** Kérjük a nagyváradi missziókerület gyülekezeteit, hogy amennyiben jónak látják és az Úr Lelke is ösztönzi a testvéreket, akkor tehetségükhöz mértelen legyenek jó indulattal irántunk.

Itt szeretnénk megjegyezni azt, hogy a szalárdi gyülekezet minden közösségi gyűjtésben és más gyülekezetek megsegítésében eddig is hűségesen gyakorolta magát. Ebben az időben mi is örömmel vennénk, ha testvéreink megemlékeznének rólunk és hisszük, hogy az Úr is megjutalmazza a jókedvű adakozókat.

Veress Efraim lelkipásztor

Aranymenyegző Kolozsváron

Szüleim, Máté Miklós és Magdolna 50. házassági évfordulóját ünnepeltük családi körben, 2019. október 13-án. Házasságuk gyümölcseként hárman születtünk testvérek, majd két unoka. Édesapámat, Máté Miklóst 1978 novemberében avatták fel prédikátorrá. Sok éves lelki munkájában édesanyám támogatta, együtt igyekeztek az Ige szerint élni életüket. Mi, a gyermekeik a 23. Zsoltárral köszöntöttük fel őket és kívántuk nekik Isten áldását! **(lányuk, Máté Adél)**

35 év az Úr szőlőjében

„Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek, atyámfiai, ti érettetek...” – 2Thessz 1:3a

Hálaadással és Istent magasztaló szível tekintünk vissza 2019. szeptember 29-én Bándi Sándor lelkipásztor testvér 35 éves munkásságára. A mérföldkövet ünneplő gyülekezet Szilágyerkeden gyűlt össze, 9 órára. Az ünnepélyes istentisztelet keretében testvérünk elkészített a gyülekezetektől, de semmi esetre sem a szolgálattól.

Imaórán hálaimák és áldásért való könyörgések hangzottak, a lelkes éneklés mellett az ige is buzdított az imára. Ezt követően Bándi Sándor testvér néhány szóban bemutatta a szolgálatát, visszaemlékezve a „gumicsizmás” évekre, amikor még autó nélkül látogatta az erkedi testvéreket. Majd a Margittán eltöltött gyümölcsöző évekről hallhattunk rövid beszámolót. Idős testvérünk megemlékezett a többszáz általa bemutatott testvérről és testvérnőről. Hálaadással gondolt szolgatársaira, és olyan pásztorokra, akikkel együtt tevékenykedett. Legnagyobb segítséget feleségétől és családjától kapta, akik a szolgálata alatt a „rekamié” körül térdeltek és imádkoztak a szolgálat áldásaiért. Erzsike testvérnő arra a sok virrasztásra is hálával gondolt, amikkor későn este várta haza férjét a szolgálatból.

Az elhangzott beszámolók után János Csaba testvér hirdette Isten ígését Józsa 14:6-15 alapján. Kiemelte Káleb bátorságát, harcait és örökségét. Mindannyiunknak vannak harcaink, van némi bátorságunk és még örökölhettünk is. De a mi legnagyobb örökségünk maga Jézus Krisztus. Meg kell mászni a hegyeket az örökségünkért, le kell győzni az óriásokat (Anák fiait), de megéri, hisz ott vár a nyugalom.

Az igei üzenet után imádkoztunk testvéreink további szolgálataért, erőért, áldásért és testi lelki egészségükért. Ez után megkezdődtek a köszöntő szolgálatok, amelyekben a kicsik és a nagyok egyaránt részt vettek. A gyülekezetek képviselői hálájukat és elismerésüket fejezték ki Bándi testvér munkájáért, mint ami elősegítette gyülekezeteik lelki növekedését.

Az ünnep közös ebédrel ért véget, ahol a helybeliek szeretettel fogadták a kedves vendégeket. Az ebéd alatt további történetek kerültek elő testvéreink szolgálatához.

Molnár Ottó lp.

Bemerítési istentisztelet Ungváron. Isten kegyelméből 2019 október 19-én az Ungvári Magyar Baptista közösségben bemerítési istentisztelet volt. Az istentisztelet az Ungvári Ukrán Baptista Gyülekezet imaházában volt megtartva. Ifj. Oroszi István testvér tett vallást hitéről, Krisztusban kapott új életéről és ezt megpecsételte a bemerítés által. Isten különös kegyelme amikor valaki fiatalon jut élő hitre.

Az istentiszteleten Pardi Félix lelkipásztor testvér hirdette Isten ígését a Józsué 2,21 alapján, kiemelve

Ráháb hitét, engedelmességét és megmenekülését. A bemerítést Kelemen Szabolcs helyi lelkipásztor vezegte. A bemerítkezett testvérünk az Ungvári Magyar Baptista Közösségnek lett a tagja. Istené legyen a hála és dicsőség, hogy egy új taggal ajándékozta meg a gyülekezetet. Kívánjuk Isten áldását, vezetését és az az imádságunk, hogy az Úr adjon erősödést, lelki növekedést testvérünk életére.

A képen balról jobbra: Pardi Félix lp, ifj. Oroszi István, Kelemen Szabolcs lp.

Kelemen Szabolcs Dénes lp.

A XVI. roma női konferencia

Kora ősszel, 2019. szeptember 14-én került megrendezésre az idei, immár XVI. roma nőkonferencia Ákoson. A találkozó mottója: „Fészeklakók, ügyeljünk egymásra!”, a Zsidókhoz írt levél 10:24 alapján: „Ügyeljünk arra, hogy egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk”.

A konferencia énekléssel, köszöntéssel kezdődött, majd az áhítatot Kovács Barna és Vékás Erzsébet vezették. Ezt követte a vendégházaspár, Cséky Marika és Cséky Győző bemutatkozása, akik Miskolcon az Üdvhadseregben szolgálnak, mint teljes idejű elhívottjai az Úrnak. Az Üdvhadsereghez való tartozásukat az öltözetük is alátámasztotta. Mindenki nagy figyelemmel hallgatta bizonyágtevésüket arról, hogyan találkoztak az Úr Jézussal, hogy mennyi okkult dologtól, tevékenységtől, szokástól szabadította meg őket Isten. Arra buzdították a jelenlevőket, hogy kiáltsanak az Úrhoz, ha bármilyen kapcsolatba kerültek életük során az okkultizmussal (ráolvasás, piros madzag a kezen, zacból, tenyéből való jóslás, horoszkóp), mert ezek jelenléte komoly akadálya lehet a hitben való növekedésnek, az Úr Jézus megismerésének.

Borzási Márta, az erdélyi Baptista Nőszövetség elnöke arról beszélt, hogy Isten terve az, hogy mindannyiunk családja fészekként működjön, de ha bűnt (elégedetlenséget, hazugságot, kritizálást, házasságtörést, türelmetlenséget) engedünk az életünkbe, a fészek könnyen kálitkává alakulhat. Ha azonban Isten közelében rakjuk le fészünk, az biztonságos, meleg, tiszta lesz.

A program Cséky Marika igehirdetésével folytatódott, aki a magvető példázatán keresztül mutatta be, milyen lehet az ember szíve igehallgatás közben. Beszélt az útszélre, a köves, tövises talajra esett igemagról, valamint arról a szívről, amely olyan, mint a jó föld.

A bizonyágtevések és az igehirdetés után Kovács Jutka testvérnő tett fel kérdéseket a jelenlevőknek, a jó válaszokat szimbolikus ajándékokkal jutalmazták a szervezők. Ezzel a konferencia első fele véget ért. Ebédkor az ákosi gyülekezet szeretettel vendégelte meg a jelenlevőket.

Szünet után Papp Erzsike szólt először, aki mint gyermekmunkás a következőkre hívta fel a figyelmet: fontos hogy a szülők rendszeresen, időt szánva kikérdezzék a gyerekeiket mindarról ami történik velük, ami foglalkoz-

tatja őket, aztán beszélt arról is, hogy a szülő feladata figyelni a gyereke facebook-os, instagramos tevékenységeit, kiemelte, hogy káros lehet, ha napi rutinná válik a gyerekekkel való romantikus tévésorozatok nézése, ugyanis ebből sem a gyerek, sem a szülő jót nem tanul.

Fórumbeszélgetés előtt Cséky Győző lelkipásztor egy bibliai házaspár, Nábál és Abigail életén keresztül mutatta be, milyen következményei lehetnek annak, ha az apa csak a szeme, a saját elgondolása alapján választ férjet lányának. A Biblia úgy ír Nábálról, mint aki gazdag, de ugyanakkor bolond ember volt. Ezzel szemben Abigail derék asszonyként van bemutatva, aki jóeszű, bátor, bölcs, határozott, akihez segítségért fordulnak az emberek, akinek nincs ideje az önsajnálatra. Abigail tudta, hogy a türelem, a szelíd szó megtöri a legkeményebb csontot is, ez alapján próbált meg hatni a férjére.

A fórumbeszélgetéskor több kérdés is feltevődött: mit tegyék, ha a férjem jár imaházba, de otthon együtt nem akar imádkozni; hívó család vagyunk, mit tegyék, ha a gyerekem fiatalon megszöktetett valakit és nálunk akarnak lakni; hogy fogadjam az igemagot, ha nem tudok olvasni; mit tegyék, ha megvádolnak és tudtommal nem vagyok hibás; mit tegyék, ha a gyerekem nem akar jönni velem imaházba?

A konferencia végén Kajcza testvér, az ákosi lelkipásztor megtérésre, újbóli odaszánásra buzdított mindenkit, ez után a jól ismert „Most élem a legszebb, a legszebb éveimet” című roma ének is elhangzott.

Nekem résztvevőként jó volt ott lenni és látni, hogy érdekli, foglalkoztatja a roma testvérnőket az Isten ígéje, hogy igyekeznek és törekszenek engedelmeskedni Istennek, keresik az Ő akaratát és vágnak arra, hogy az egész családjuk hitben éljen.

Hála és köszönet mindenkinek, aki bármilyen formában is, de hozzájárult ahhoz, hogy ez a szombati nap ennyire áldásos legyen, úgy gondolom, hogy minden résztvevő számára kellemes időtöltés, lelki felüdülés volt és senki nem bánta meg, hogy eljött.

Dimény Leonóra

HELYESBÍTÉS. Novemberi lapszámunkban, a marosvásárhelyi bemerítés beszámolójának írója Kelemen Napsugár, nem Veress Napsugár. A hibáért az érintettek elnézését kérjük. – Szerk.

„...ÉS TE HOGY VÁROD
ŐT, ÉG ÉS FÖLDNEK URÁT?”

Így ünnepek előtt az embert elfogja az a gondolat, hogy vajon az idei advent, sőt talán inkább a karácsony milyen lesz? Miben lesz más, mint a többi, ha egyáltalán más lesz? Azért mondom, hogy inkább karácsony, mert lassacskán, mire ráeszmélek, hogy beléptünk az adventi időszakba, már a harmadik gertya fényénél próbálok részese lenni az alkalomnak. S mire eljutok az ünneplésig: már csak pár nap maradt az évből. „Nem kellene ennek így lennie.” De mit tehetünk mi, fiatalok, akik már egy felgyorsult világba születtünk, azért, hogy ne instant-karácsonyunk legyen, hanem valami autentikus? Valami, amiben szívvel-lélekkel ott vagyunk. Valami, ami nem olyan, mint az év többi napja, csak némi villogóval és ajándékkal megfűszerezve. Valami, ami ott ajándékoz meg, ahol a legértékesebb számomra: a lelkemben és a kapcsolataimban. Amiben találkozom az Istennel, aki eljött találkozni az emberrel.

S talán nem én vagyok az egyetlen, akiben ezek a kérdések és dilemmák felmerülnek. Gondolatbresztőnek fogadjátok most ezt az írást Benyowszky Csaba „tollából”, amely akár nyílt levélnek is nevezhető, azoknak címezve, akik szeretnének idén másképp ünnepelni. Meglehet a sorai nem olyan vidámak, de talán az advent lényege éppen ez – amint azt majd a sorokban olvashatjátok –, hogy „jobbá legyen a szív.” Mert tiszta szívvel édesebb a karácsony öröme, s végső soron erre vágyunk az öröm ünnepén. – *Zsemlye Alfréd*

Három lila és egy rózsaszín

Kedves Testvéreim, és Azok, akik még nem azok! Rendkívül gyorsan elszállt egy év azóta, hogy elkezdünk készülni a tavalyi adventi időszakra és a karácsonyra. Amióta gyerekeink vannak – és már ők is részt vesznek valamilyen módon az adventi készülődésben – sokkal színesebb és hangsúlyosabbá vált ez az ünnepi készülődés. Ameddig csak ketten voltunk a feleségemmel, illetve ameddig a gyerekeink még aprócskák voltak, kevesebb csillogás és több csendes gondolkodás jellemezte ezt az időszakot. Most a különböző tevékenységek színesebbé és lelkileg is zajosabbá teszik ezt a különleges időszakot. A gyerekekkel adventi koszorút készítünk, karácsonyi kopogtatókat, a gyerekek színes világító dolgokkal díszítik ki a szobájukat. Közben nagyon sok gyerekeknek és felnőtteknek szánt alkalom témája az advent és karácsony valódi lényegét boncolja. Mi is igyekszünk arra, hogy a gyerekeink már most megértsék, hogy a sok csilvili dolog háttérében, miről is szól ez az ünnep valójában. Mert végül is ez lenne a lényeg, nem? Tudni azt, hogy mit is ünnepel a keresztyén világ most, és azt teljes lelki mélységeiben át is éljük, át is érezzük.

Számomra mindig olyan furcsa volt, hogy ezt a várakozást miért redukáljuk négy hétre. Az év minden egyes napja egy adventi várakozás kell legyen számomra. Nem korlátozhatom ezt a várakozást négy hétre. Az más dolog, hogy ekkor jobban odafigyelek a keresztyén élet eme aspektusára, de mindenképp fontosnak tartom, hogy ez egy mindennapos életforma legyen a számomra. Én várom Krisztust vissza. De vajon tényleg várom? Várom, vagy csak álszenteskedek? Belegondoltam abba, hogy ez mit jelent számomra, családom számára, szüleim, gyermekeim, rokonaim, barátaim számára? Mi lesz, ha visszajön? Az talán egy könnyű kérdés, hogy én készen vagyok-e, de az, hogy mások készen vannak-e az imént felsoroltak közül, az már nem olyan könnyű kérdés. Mint, hogy az sem egyszerű kérdés még számomra sem (aki tudom, hogy üdvösségem van Krisztusban), hogy mindent megtettem-e, hogy azok, akik még nem rendelkeznek mentő hittel, hallják Istennek örömmüzenetét: hogy van lehetőség a Vele való megbékélés lehetőségére az Ő drága Fia kifolyt vére árán. Ünnepelhetek úgy, hogy én megkaptam az ajándékot, de nem osztottam meg másokkal? Öröm ez így nekem? Segítek másoknak abban, hogy ők is tiszta szívvel tudják várni Krisztust? Vagy én csak ünneplek, míg a rám bízottaknak egy gyásznap lesz? Nekem is és neked is tennünk kell azt, amit maga Jézus bízott ránk. Máté 28:19–20: „Elmentén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak

és a Szent Léleknek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!” Ha teszem ezt és ebben az időszakban még inkább odafigyelek arra, hogy a drága jóhírt továbbadjam és imádkozzak azokért, akikkel megosztottam, akkor szép és hasznos lesz az én ünnepi időszakom.

Kedves olvasó, aki még nem békéltél meg a menny és föld Urával! Hadd szóljon most hozzád egy néhány gondolat. Krisztus elvégezte a Földön azt, amiért jött. Meghalt a kereszten minden egyes emberért, aki hisz Őbenne. Mert ha valaki hisz Őbenne, bűnei miatt el nem vész, hanem örök élete lesz. Azokért a bűnökért, amit mi követünk el, Krisztus kifizette a váltságot a saját vérével. Szeretnék veled is együtt ünnepelni majd a mennyi hazában, ezért bárki is légy, aki ezt olvasod és még nem vetted hitedet ebbe a reménységbe, most megteheted. Ehhez semmilyen varázslat nem kell, csak egy bűnbánó szív,

amit Isten elé viszel. Legyen számodra is igazi „ünnep” ez a 2019-es adventi és karácsonyi időszak.

Egy másik érdekes gondolat is megfogalmazódott bennem azzal kapcsolatosan, hogy mennyire várom én Krisztust. Tényleg kész vagyok arra, hogy őszintén azt mondjam, hogy részemről befejeződhet ez a földi lét? Isten annyi szép és kellemes dolgot adott számunkra, amit itt a földi létben élvezhetünk és széppé tudják tenni ezt a rövid kis életünket. Néha annyira tudunk ezekhez ragaszkodni, hogy átérezni sem tudjuk, hogy mennyivel magasabb dolgokat készített számunkra az Ő országában. Önvizsgálatom után levontam a következtetéseket a magam számára, és nem lettek túl jók az eredmények. Isten megajándékozott négy csodálatos gyermekkel (csodálatosak még akkor is, ha sokszor sok bosszúságot is okoznak – ilyen a gyereknevelés), akiket szeretnék látni, még itt a földi életben, ahogy felnőnek, ahogy elfogadják a Krisztus ingyen kegyelmét, ahogy férjhez mennek vagy megnősülnek, és még sorolhatnám, még mi mindent szeretnék látni és velük örülni. Alapvetően azt látom, hogy szeretnék még élni ebben a földi porsátorban, amit kaptam Tőle. Tehát nehéz elengedni ezt a megszokott kis életünket, pedig tudom, hogy sokkal jobbat tartogat számunkra a mi Urunk.

Hogyan is készülünk tehát erre az ünnepi időszakra, hogy ne csak egy külsőségekben megnyilvánuló időszak legyen számunkra? Az adventi koszorún a gyertyák színének is üzenete van. Három lila és egy rózsaszín. A régi időkben ezeket a színeket használták. A lila a bűnbánat jeleként van jelen, míg a rózsaszín az öröm színe (amit amúgy a harmadik vasárnap gyújtanak meg). Szóval a lila nem véletlen. Erre az időszakra jó, ha különösen jellemzi az életünket a bűnbánat. Tartsunk önvizsgálatot, és csináljunk nagytakarítást a lelki életünkben (ne csak a lakásban). Járuljunk igazi bűnbánattal a mi Urunk elé, aki hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól (1Jn 1:9). Azt gondolom, hogy nincs semmi más dolog, ami ragyogóbbá tehetné ezt az ünnepet számunkra. Emellett természetesen jó, ha igyekszünk a körülöttünk lévőkkel békességes hangulatban, szeretetteljesen viselkedni, talán kicsit jobban odafigyelve erre, mint máskor. Keressük fel azokat a személyeket, akikkel nézeteltéréseink voltak vagy vannak, és rendezzük alázattal ezeket a kapcsolatokat. Mindezekre nemcsak most van szükség, de ha már a mi Krisztus Urunkat várjuk, akkor várjuk Őt készen, rendezett lelkiállattal. Nos, kedves olvasó, te hogyan fogsz ünnepelni?

Kívánok mindenkinek egy áldott készülődést az örök életre!

■ Apukám temetéséről tudósítok. Elbúcsúztattuk † **id. Szilágyi Lászlót** (91), Biharszentjánoson, 2019. október 12-én, szombaton. Lelkipásztorunk, Papp Dezső testvér vezette a gyászistentiszteletet, és hirdetett igét a 91. Zsoltár alapján. A nekrológot Eszes Zoltán csömör-cinkotai (Mo.) lelkipásztor olvasta fel, és szólt a feltámadás reménységéről a nyitott sírnál. Az imádkozásokban Kovács Gyula és Bányai János lelkipásztorok, valamint Antal Dezső előljáró működtek közre; az alkalmi énekkart Ghéczi-Fűzfa Andrea vezényelte. A „hűség” szóval tudnám jellemezni apukádat – mondotta a temetést követő beszélgetésekben id. Eszes Imre sógorom. Valóban, nekem is példa az imaházhoz való ragaszkodása, a csendes egyetértése a gyülekezet mindenkori menetével, és a vezetők-lelkipásztorok iránti igen nagy tisztelete. Felejtethetetlen az ott-honi gyakorlata is: a korai kelés-lefekvés, a napi munka megtervezése és az elmaradhatatlan olvasás. Tizennégy évet töltött özvegyen, az utolsó kettőben szorult gondozásra. És október 8-án, napszálltakor csendesen elaludt. (**Szilágyi László**)

■ A Szeretet meghatározó, volt munkatársától búcsúztunk 2019. október 30-án a nagyváradi köztemetőben, akit 86 évesen hívott a mennyei honba a Megváltó. † **Antal Ferenc** 1933. november 16-án született Nagyváradon. Elemi és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. 1948-ban, 15 évesen a nagyváradi magyar baptista gyülekezetben ismeri meg személyesen az Úr Jézus Krisztust és az Ő példájára bemenetkezik Bokor Barnabás lelkipásztor által, majd bekapcsolódik az ifjúság életébe. Hosszú ideig az ifjúság között szolgál, majd a gyülekezetben is bekapcsolódik a zenei és verses szolgálatokba. Gondolatait versekben fogalmazza meg. 1990 elején vonul nyugdíjba. Ismerve addigi irodalmi tevékenységét és nyomdászti tapasztalatát, a Szövetség vezetősége megszólítja a frissen újra induló Szeretet-lap szerkesztési feladatainak elvégzésére, amit szívesen vállal. Következő húsz életévét a Szerkesztőség határozza meg: hűségesen végzi a szerkesztőség körüli feladatokat, figyelemmel kíséri az országos eseményeket, szervezi a cikkírókat, viszi, hozza a nyomdába a lapterveket és a készen kinyomtatott lapot, majd csomagolja, és gyalog viszi a postára. Így emlékeznek rá szerkesztő utódai. Szerkesztőségi feladatait 2010 februárjában teszi le. Ekkora három verseskötete jelenik már meg (Égő szövétnek - 1992, Vallomás a kereszt tövében - 2007, Üzenet - 2012). A 2010-es évek végén már gyengül az ereje, felesége is sokat betegeskedik, ő hűségesen támogatja. 2017. szeptembere után, miután szeretett

felesége elköltözött, özvegyként élt. Utolsó éveit otthon, lánya, veje és unokái társaságában tölti, akik szeretettel és kitartóan viselik gondját. 2018. szeptemberében sajtómunkásoknak járó díjjal tüntetik ki, amit még személyesen veszt át Nagyváradon az Ady emlékházban. „Az élet attól szép, hogy az ember megtátálja élete értelmét és a neki adott képességekkel építi az embertársait. Jézus Krisztusnak szolgál, de e nemes küldetéshez tőle veszt az erőt. Ha céltudatosvalaki, mentes az értelmetlenségtől, minden korban és minden helyzetben, rendeltetésének megfelelően él. Ha évei el is fogynak itt e földön, benne él a remény, hogy ajándékba kapja az öröklétet is, nem érdemei alapján hanem Jézus ígérte által melyet Ő követőinek tett. Mint Jézus szövétnekei úgy vagyunk itt a földön a Szeretet a lángunk. Mivel ez így van nem élünk hiába.” – fogalmazta meg gondolatait Budai Lajos lp. a temetői kápolnánál. Ugyanitt búcsúzó szavakat mondott Giorgiov Adrián lp., igével szolgált magyarul Kiss Lehel lp. a Péld 13:9 alapján, románul Bányai János lp. Mielőtt az énekkar alkalmi énekeinek kíséretében a nyitott sírba helyeztük testvérünket, Szabó László hirdetett igét a feltámadásról az 1Kor 15 szerint. Búcsúznak tőle lánya, veje, unokái, menyé és dédunokája. (**Gönczi Géza**)

■ 2019 októberében távozott a földi életből † **Jan Noom**, a Filadelfia Idősek Otthonának névadó támogatója Hollandiában. „Jan bácsi” 1992-ben kezdte segíteni a Szövetség által frissen birtokba vett szalárdi öregotthont, először ruha-, cipő- és bútorszállítmányokkal. 1997-ban szintén az ő támogatásával újítottuk fel az Otthon fűtésrendszerét. 2008-ban, amikor meg kellett vásárolnunk a műemléképületet több tízezer euróval támogatták az épület megvásárlását. Jan bácsi személyesen is támogattott olyanokat, akik nagyon nehezen tudták fizetni a bentlakás költségeit. 2014-ben személyesen, Johann fiával és egyik unokájával ismét személyesen utaztak Szalárdra, és lefestették a régi ablakok kereteit, mivel ezeket nem volt szabad kicserélni az épület műemlék státusza miatt. Anyagi támogatásán felül komoly lelki és erkölcsi támaszt is jelentett számunkra. Mindig jókedvű, optimista volt, és ezt a lelkiületet sugározta környezete felé. Az első években például diabetitésekkkel tette kellemesebbé az idősek délutánjait. Jóságos szíve, amely mindig az öregotthonért dobogott 2019. október 7-én megszűnt dobogni. Temetése, amelyre Scherpenisse-ben, Hollandiában került sor, részt vettek az öregotthon részéről Elek Ibolya és fia, Gergő, valamint alulírott és felesége, Marika. Ezúton is kívánjuk feleségének, Ella néninek, és családjának Isten vigasztalását. Emlékét mindannyian szívünkben őrizzük, akik ismertük. „Az igazak emlékezete áldott.” (**Az öregotthon nevében, Gere Árpád**)

■ 2019. november 6-án † Nagy István testvérünköt vettünk búcsút a paniti kápolnában és temető kertben. Testvérünk 1941. december 13-án született Panitban Nagy Mihály családjába negyedik gyereként. Újszövetségi beme-
rítésben részesült 1958. augusztus 20-án Szilágyballán, majd 1966-ban házasságot kötött Hajas Zsuzsannával, akivel 53 évet éltek boldog házasságban. Is-
ten négy gyerekkel, hét unokával és négy dédunokával ál-
dotta meg őket. Élete végén nehéz próbában is részesült,
melynek következtében családja gondozására szorult.
Amikor tehetett, szívesen segített és szolgált azzal az aján-
dékával, amivel az Úr őt megáldotta. Földi élete 2019. no-
vember 4-én ért véget, amikor Isten hazaszólította őt a
mennyei dicsőségbe. A temetési istentiszteleten Király Ti-
bor és Veress Ernő lelkipásztorok hirdették az örök életről
szóló üzenetet a Róm 6:23 és a Jn 6:37-40 alapján. Az
énekszolgálatokat a Szilágyballai gyülekezet énekkara vé-
gezte Isten dicsőségére. Az Úr legyen kegyelmes mindany-
nyunkhoz, tekintsen ránk nyomorúságunkban és fájdalom-
unkban, hogy tőle kapjunk vigasztalást és élő reménysé-
get a feltámadásra és az örök életre. **(Veress Ernő lelki-
pásztor)**

■ † Kulcsár (szül. Boncidai) Erzsébet október 25-én hallotta meg az Úr haza hívó szavát, akitől 82 évet kapott aján-
dékba. Testvérnőnk élete végén súlyos betegség által lett próbára téve, amely szenvedést türelmesen hordozott a magyarországi Bedőben, ahová Szi-
lágyperecsenből Nagyváradra való költözés után vezetett az útja. A temetésre Szilágyperecsenben került sor 2019. november 3-án, amellyel egyidejűleg a magyarországi Be-
dőben exhumált férje – néhai Kulcsár Mihály testvér – újra nyugalomra lett helyezve immár a perecseni temető-
ben. Testvérnőnk temetésén Borzási István krasznai lelki-
pásztor (1Jn 3:1-3), valamint Dobos Péter debreceni pres-
biter hirdette az Úr vigasztaló üzenetét, a temető kertben pedig Schneider Károly és Máté András derecskei (Magyar-
ország) lelkimunkások ajkáról hangzott a feltámadás örömhíre. A gyászoló család számára Urunk gazdag vi-
gasztalását kívánjuk. **(Borzási Pál)**

*Ha pedig Krisztusról azt hirdeljük, hogy feltámadt a halottak közül, hogyan mondhatják közületek némelyek, hogy nem támadnak fel a halottak? Hiszen ha nem tá-
madnak fel a halottak, akkor Krisztus sem támadt fel.
Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, de hiábavaló a ti hitelek is.
(1Kor 15:12-14)*

A BIBLIA FÉNYÉBEN (28.)

Mikor született az Úr Jézus?

Jézus születése és időszámításunk kezdete eltér egy-
mástól – Az eltérés Dionysius Exiguus római apát szá-
mitásaiból ered, aki Diocletianus 248. évét Jézus Krisztus
532. éveként határozta meg. Így Augustus császár uralko-
dásának 28. éve lett a Kr.u. 1. év. Sajnos, számításaiban
több hibát is vétett, mert Augustus ekkor már 31 éve ha-
talmon volt, mivel négy évig Octavianus néven uralkodott.
Egy további év azért „veszett el”, mert akkoriban még
nem ismerték a nullát, és nem vették figyelembe, hogy
Kr.e. 1 és Kr. u. 1 között valójában nem egy, hanem két év
különbség van.

További két történelmi, és egy csillagászati esemény
segítségül lehet a kérdés megválaszolásában: Heródes ha-
lála, a népszámlálás, és a betlehemi csillag.

Jézus Nagy Heródes uralkodása alatt született, aki Kr.e.
4 tavaszán halt meg, közvetlenül a zsidó húsvét előtt,
amely abban az évben április 11-ére esett. Halála előtt lá-
zadás tört ki ellene, amit sikerült elfojtania. Amikor a lá-
zadás vezetőit máglyán megégettette, Flavius zsidó törté-
netíró szerint holdfogyatkozást lehetett látni. Ez bizonyá-
ra Kr.e. 5. szeptember 15-én, este 8 óra után történt. A lé-
nyeg az, hogy Jézus születése ez előtt történhetett.

Augustus összesen három összeírást (vagyonszeírást
és népszámlálást) rendelt el uralkodása alatt. A nagy tá-
volság miatt meglehet, hogy Betlehemben csak egy évvel
később, Kr.e. 7 tavaszán került sor az összeírára, amikor
a Messiás is megszülethetett Betlehemben.

A betlehemi csillagot (Mt 2:2) többen üstökösnek vélték
(Halley-üstökös?), míg mások egy szupernóva fellángolá-
sára gondoltak. De a gondos kínai feljegyzések nem szólnak
sem üstökösről, sem szupernóva-robbanásról. A lát-
vány többször is feltűnhetett, mert a Heródesnél tett látó-
gatás után a bölcsek ismét látták a jelenséget, amely min-
tegy vezette őket, előttük ment! Némelyek (mint pl. Kep-
ler 1571-1630) szerint Jeruzsálemből elindulva Betlehem
felé, dél-délnyugati irányba, csakis egyetlen látványosság
tündökölni lehetett akkor az égen, mégpedig a Jupiter és a
Szaturnusz együttállása a Halak csillagképben! Kr.e. 7-
ben e rendkívül ritka együttállás háromszor is megvaló-
sult, kisebb-nagyobb szünetekkel, utoljára Kr.e. 6 márci-
usában. A bölcsek (mágusok) ismerhették a Messiásról
szóló jóvendöléseket és a Jupiter (a „Királyok csillaga”)
valamint a Szaturnusz (a szombatnap, Izráel csillaga)
együtt-állásának időpontjait.

Teljesen megbízhatóan nem tudjuk megállapítani Jézus
tényleges születési dátumát, csupán feltételezhetjük,
hogy ez Kr.e. 7-ben történt (esetleg egy-két évvel koráb-
ban, van később), amikor a pásztorok még a mezőn voltak
(Lk 2:8-9). **(Dr. Borzási István)**

Gyermekek lelkigondozása

Tanítói találkozó volt Hadadnásdon

Szatmár és Máramaros megye gyermek- és tinitanítói találkoztak 2019. október 19-én Hadadnásdon a címben szereplő téma körül. A családi légkörű találkozón nemcsak a három körzet tanítói vettek részt, hanem mások is, akiket érdekelt a téma, amellyel naponként szembesülünk szülőként, vasárnapi iskolai tanítóként, pedagógusként. Fazakas György helyi lelkipásztor buzdított imára az Ézs 27:6 alapján. Biztatott, hogy végezzük hittel és odaadással a tanítás-nevelés isteni szolgálatát, hiszen a tanító munkájának is megvan az isteni gyümölcse, nem utolsó sorban pedig Isten a hit által végzett munkát növekedéssel jutalmazza.

Az előadás során Dr. Balla Annamária pszichológus a Biblia tanítását a lélektan megfigyeléseivel ötvözve boncolgatta a fenti témát. Leszögezte, hogy pszichológiai szempontból a 0-10 éves korosztályt tekintik gyermeknek, így az erre a korosztályra jellemző viselkedésmódokra és lelkigondozásra tért ki. Az is világossá vált, lelkigondozás szüksége esetén még nem beszélünk pszichés betegségekről, hisz a lelkigondozás az egészséges lélek karbantartása, a felmerülő problémák megbeszélése.

Az 1 Kor 13:11-ből kiindulva elmondta, gyermekek lelki gondozásakor az a kihívás, hogy a gyermek nem beszél, nem érti a felnőttek nyelvét, nem úgy érez, mint a felnőttek. Lelkigondozás esetén a leglényegesebb tényező, amely még a lelkigondozási technikáknál is fontosabb, a lelkigondozó és a lelkigondozott között fennálló bizalmi kapcsolat. Ebben három tényező játszik fontos szerepet: a biztonságérzet, az elfogadás és a feltétel nélküli szeretet. Beszélgetés elindítására, arra, hogy a gyermek kimondja érzéseit, gondolatait különösen jó közeg a játék, ahol különböző technikák segítségével a meglevő bizalmi kapcsolatba beágyazva lehet beszéltetni a gyermeket. A lelki gondozás kihívása az is, hogy sok esetben ismerhetjük a gyermekek körülményeit, lássuk viselkedésformáikat és tüneteiket, amelyek nem egyszer szomatikus tünetek is. Ez a látható rész. A kettő között van a gyermek gondolatvilága, amit nem látunk. Ugyanis gondolataink határozzák meg azt, hogyan reagáljuk le a különböző élethelyzeteket. Ezért figyelmeztet Pál apostol a Fil 4:8-ban, hogy

gondolatainkat hangoljuk a jóra. Előadónk arról is szólt, hogyan befolyásolja a 3-6 évesek, illetve a 6-10 évesek pszichikai felépítése viselkedésüket. Míg az előbbi korosztályhoz tartozók úgy látják, minden rossznak „én vagyok az oka”, az utóbbiak esetében fontos a teljesítmény. Az előadás utolsó felében arról esett szó, hogyan biztathatjuk a gyermekeket a megbocsátásra, hogyan írnyíthatjuk figyelmét arra, hogy bármilyen szomorúnak tűnik is egy helyzet, mégis van remény, ahogyan azt Jób 14:7-9-ben is olvassuk.

A VISZ-szel kapcsolatos programok megbeszélése után kérdésekre nyílt lehetőség. A hadadnásdi testvérek vendégszeretetét élvezhettük, amiért ezúttal is hálásak vagyunk. **(Vékás Benjámin)**

Hálás szívvel köszönjük a nagyváradi misszióke-
rület gyülekezeteinek és magánszemélyeknek a
pünkösdi célgyűjtés alkalmával küldött támogatást.
Nagy öröm volt számunkra megtapasztalni a testvéri
összefogás áldásait, Isten gondviselését, szeretetét és
látni körzetünk központi imatermét megújulni. Az Úr
Jézus nevében, testvéri szeretettel köszönjük szépen a
segítséget az érszöllősi baptista gyülekezet nevében!
Kívánjuk Isten gazdag áldását, mert „...a ti munkátok
nem hiábavaló az Úrban” (1Kor 15:58). **(A gyülekezet)**

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar

Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felkészítő szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605